

DAEDALVS ET ICARVS

I Quīntus: "Nōnne rēx Mīnōs Thēseum cum Ariadnā fugientem persecūtus est?"

Syra: "Certē rēx eōs persequī coepit, sed nāvis Thēsei nimis celeris fuit. Mīnōs, quamquam celeriter nāvigāvit, nōn tam celer fuit quam Thēseus neque eum cōsequī potuit. Tum rēx īrātus cēpit Daedalum, qui filum cōfēcerat et Ariadnae dederat, eumque in labyrinthum inclūdī iussit ūnā cum eius Īcarō filiō; vērum pater et filius mīrabilī modō ē labyrinthō fūgērunt. Crās tibi nārrabō dē fugā eōrum, hodiē plūs temporis ad nārrandum nōn habeō: iam hōram cōsūmpsī in nārrandō."

Quīntus: "Neque tempus melius cōsūmēre potuistī! Nōn oportet in mediā fābulā finem nārrandī facere. Quoniam māiōrem fābulae partem iam nārrāvistī, par-

15 tem reliquam quoque nārrāre dēbēs. Ego parātus sum ad audiendum."

Ad hoc Syra "Ergō" inquit, "quoniam tam cupidus es audiendī, reliquam fābulam tibi nārrābō:

per-sequī = (fugientem)
sequī

celer -eris -ere:
equus celer (*m*)
nāvis celeris (*f*)
pīlum celere (*n*)
capere -iō cēpisse captum

cōn-ficere -iō -fēcisse
-fectum = facere
vērum = sed
Īcarus -ī *m*

fuga -ae *f* < fugere
ad nārrandum = ad nārrātiōnem
cōn-sūmēre
in nārrandō = in nārrātiōne

finis nārrandī = finis
nārrātiōnis
quoniam = quia
reliquus -a -um = cēterus

cupidus audiendī = qui
audire cupit
reliqua fābula = reliqua
fābulae pars

in-venire = reperire

audāx -ācis = audēns
 āera acc (= āerem)
 ef-fugere < ex + fugere
 cōnsilium -ī n: c. eius =
 quod facere cōstituit
 cōsidere -sēdisse

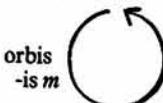
carcer -eris m
 per nōs : sine auxiliō
 quis-quam = ullus homō
 (neque q. = et nēmō)
 iuvāre iūvissē: eum i.
 = eī auxilium ferre
 haud = nōn

paene = prope
 diī = deī

carcer

ex-cōgītāre

liber -era -erum
 trāns prp+acc:
 trāns montem —————— mōns

imitārī: avēs i. = facere
 ut avēs
 ē-volāre

quidem = certē
 studiōsus -a -um =
 cupidus discendī

“Daedalus in labyrinthō inclūsus cum filiō suō intrā mūrōs errābat nec exitum invenīre poterat, etsī ipse 20 labyrinthum aedificāverat. Quoniam igitur aliae viae clausae erant, ille vir audāx per āera effugere cōstituit. Īcarus autem, quī cōnsilium patris ignōrābat, humī cōnsēdit et “Fessus sum” inquit “ambulandō in hōc carcere, quem ipse nōbīs aedificāstī, pater. Ipsī per 25 nōs hinc effugere nōn possumus, neque quisquam nōs in fugiendō iuvāre poterit, ut Thēseum iūvit Ariadna. Haud longum tempus nōbīs reliquum est ad vīvendum, nam cibus noster paene cōsūmptus est. Ego iam paene mortuus sum. Nisi diī nōs iuvābunt, numquam vīvī 30 hinc ēgrediēmur. Ō diī bonī, auxilium fertē nōbīs!”

“Daedalus vērō “Quid iuvat deōs invocāre” inquit, II “dum hīc quiētus sedēs? Quī ipse sē iuvāre nōn vult, auxilium deōrum nōn meret. At nōlī timēre! Ego cōsiliū fugae iam excōgītāvī. Etsī clausae sunt aliae viae, 35 ūna via nōbīs patet ad fugiendum. Intuēre illam aquilam quae in magnum orbem circum carcerem nostrum volat! Quis est tam liber quam avis quae trāns montēs, vallēs, flūmina, maria volāre potest. Quīn avēs caelī imitāmur? Mīnōs, quī terrae marīque imperat, dominus 40 āeris nōn est: per āera hinc ēvolābimus! Hoc est cōsiliū meum. Nēmō nōs volantēs persecū poterit.” “Ego quidem studiōsus sum volandī” inquit Īcarus, “sed ālāe necessāriae sunt ad volandum. Quoniam diī nōbīs ālās nōn dedērunt, volāre nōn possumus. Hominēs sumus, 45

nōn avēs. Nēmō nisi deus nātūram suam mūtāre potest. Avēs nātūrā volāre possunt, hominēs nōn item." Tum Daedalus "Quid ego facere nōn possum?" inquit, "Profectō arte meā ipsa nātūra mūtāri potest. Multās rēs 50 mīrabilēs iam cōfēcī, quae artem meam omnibus dēmōnstrant, nōn sōlum aedificia magnifica, ut hunc labyrinthum, vērum etiam signa quae sē ipsa movēre possunt tamquam hominēs vīvī. Ālās quoque cōnficere possum, quamquam opus haud facile est." "Audāx qui-
dem est cōnsilium tuum" inquit Īcarus, "sed omne cōnsilium fugiendī mē dēlectat, ac tū id quod semel excōgitāvistī perficere solēs." "Certē cōnsilium meum perficiam" inquit pater, "Ecce omnia habeō quae necessāria sunt ad hoc opus: pennās, cēram, ignem. Igne cēram 60 molliam, cērā mollii pennās iungam et in lacertis fīgam."

"Daedalus igitur arte mīrabilī sibi et filiō suō ālās ingentēs cōfēcit ex pennīs, quās cērā iūnxit et in lacertis fixit. Postquam finem operis fēcit, "Opus iam perfec-tum est" inquit, "ecce exemplum artis meae novissi-mum. Avēs quidem nōn sumus, sed avēs imitābimur in volandō. Ventō celerius trāns mare volābimus, nūlla avis nōs cōsequī poterit."

"Īcarus studiōsus volandī ālās hūc illūc mōvit, nec sē suprā humum levāre potuit. "Ālae mē sustinēre nōn 70 possunt" inquit, "Tū docē mē volāre!" Statim Daedalus sē ālīs levāvit et "Nisi ālās rēctē movēs" inquit, "volāre nōn potes. Imitāre mē! Haud difficilis est ars volandī.

nisi deus : praeter deum
nōn item : nōn possunt

ars artis f: ars mea = id
quod facere possum

ignis -is m
tam-quam = sīcūt

opus -eris n

cōnsilium fugiendi
= cōnsilium fugae
per-ficere -iō -fēcisse
-fectum < per + facere

penna -ae f
mollīre = mollem facere
lacertus -i m = brachium
superius
ingēns -entis = valdē
magnum
iungere iūnxisse iūnctum
figere fixisse fixum

movēre mōvisse mōtum

levāre (< levis)
= tollere

sūrsum[↑]↔deorsum[↓]

puerum ūsculātus = post-quā puerum ūsculātus
estīnfimus -a -um *sup* < īferus, *comp* Inferior
sīn = sī autemsummus -a -um *sup* ↔
īnfimus; *comp* superior
ūrere ussisse ustum
= igne cōnsūmēre
cautus -a -um ↔ audāx
estō! estō! = es! este!
(imp)aliquis : aliquī vir
su-spicere -iō = sūrsum
aspicere

libertās -ātis / < liber

dē-spicere (↔ suspicere)
= deorsum aspicere
multitūdō -inis / (< multi)
= magnus numerus

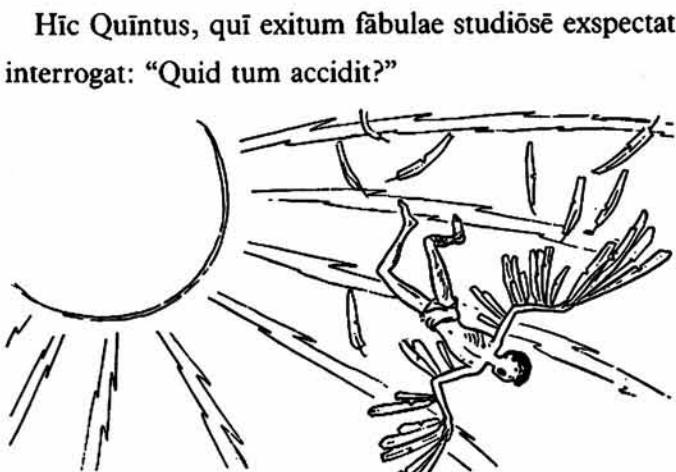
tibi vidētur : tū putās

rēs magna esse mihi vi-dētur = rem magnam
esse putōpaen-insula -ae / < paene
insula
Isthmus -ī m

Movē ālās sūrsum deorsum hōc modō!” Ita pater filium suum artem volandī docuit tamquam avis pullōs suōs. Tum puerum ūsculātus “Parātī sumus ad volandum” 75 inquit, “sed prius hoc tē moneō: volā post mē in mediō āere inter caelum et terram, nam sī in īfimō āere prope mare volābis, pennae ūmidae fient, sīn volābis in summō āere prope caelum, ignis sōlis cēram mollet atque pennās ūret. Nōlī nimis audāx esse in volandō! 80 Cautus estō, mī fili! Iam sequere mē! Carcerem nostrum effugimus — līberī sumus!”

“Haec verba locūtus Daedalus cum filiō sūrsum ē III labyrinthō īvolāvit, neque quisquam fugam eōrum animadvertisit nisi aliquī pāstor, quī forte suspiciēns eōs 85 tamquam magnās avēs volantēs vīdit ac deōs esse arbitrātus est. Mox pater et filius Crētam relīquērunt, neque vērō rēctā viā Athēnās in patriam suam volāvērunt, sed novā libertāte dēlectatī in magnum orbem suprā mare Aegaeum volāre coepērunt. Īcarus dēspiciēns 90 multitūdinem īsulārum mīrātus est: “Ō, quot parvae īsulae in marī ingentī sunt!” Daedalus vērō “Illae īsulae” inquit “haud parvae sunt, quamquam parvae esse videntur. Certē Mēlos īsula, quae īfrā nōs est, nōn tam parva est quam tibi vidētur.” Īcarus: “Sed illa īsula quae nōbīs ā sinistrā est multō māior esse mihi vidētur. Quae est illa īsula?” Daedalus: “Peloponnēsus est, Graeciae pars, nec vērō īsula est, sed paenīsula, nam Peloponnēsus terrā angustā, quae Isthmus vocā-

100 tur, cum reliquā Graeciā coniungitur. Prope Isthmum sita est Corinthus, urbs pulcherrima, nec procul absunt Athēnae, patria nostra.” “Sī altius volābimus, nōn sōlum Graeciam, sed paene tōtum orbem terrārum spectābimus” inquit puer temerārius atque etiam altius sē levāvit. Illinc nōn sōlum magnās Eurōpae et Asiae partēs dēspiciēbat mīrāns, vērum etiam ūram Africāe procul cernēbat, deinde suprā sē sōlem in caelō serēnō lūcētem suspexit. Statim puer, cupidus sōlem proprius aspi-ciendī, quamquam pater eum monuerat, in summum 110 caelum ascendit...”

Syra: “Tum factum est id quod necesse erat accidere: ignis sōlis propinquī cēram, quā pennae iūntae et fixae 115 erant, mollīvit et pennās ussit. Puer territus, lacertōs nūdōs quatīens, in mare cecidit ac mersus est, neque pater ei auxilium ferre potuit. Ea maris Aegaeī pars in quā Īcarus mersus est ā nōmine eius ‘mare Īcarium’

Corinthus -I-f

orbis terrārum = omnēs terrae (Eurōpa, Asia, Africa)

temerārius -a -um = nimis audāx

-spicere -iō -spexisse
-spectum

exitus = finis

accidere -disse = fieri:
accidit = fit/factum est

orbis terrārum

propinquus -a -um = qui prope est

quatere -iō = celeriter
hūc illūc movēre
mergere mersisse
mersum

Īcarius -a -um < Īcarus

invenire -vēnisse
-ventum
omnis -e = tōtus
tempus dormiēndī est =
tempus est dormīre

cāsus -ūs m < cadere
valdē, *comp* magis,
sup māximē

ab-errāre

quārē nārrātur fābula?
monendī causā nārrātur

re-vocāre

volāre sibi vidētūr = sē
volāre videt/putat

appellātur. Item īnsula propinqua, in cuius lītore cor-
pus puerī inventum est, etiam nunc ‘Īcaria’ vocātur. 120

“Ecce omnem fābulam habēs dē puerō temerāriō quī
libertātem quaerēns mortem invēnit. Iam tempus dor-
miēndī est. Nōnne fessus es longās fābulās audiendō?”

Quīntus caput quatit et “Nōn sum fessus, nec illa
fābula longa esse mihi vidētur. Ex omnibus fābulīs haec 125
dē cāsū Īcarī mē māximē dēlectat, etiam magis quam
illa dē filiō Sōlis, quī currum patris regere cōnātus item
dē summō caelō cecidit, quod ab orbe sōlis stultē aber-
rāverat. Semper valdē dēlector tālēs fābulās audiendō.”

Syra: “Ego nōn minus dēlector nārrandō illās fābulās, 130
nōn modo quod ipsae per sē pulcherrimae esse mihi
videntur, sed etiam quia exitūs fābulārum hominēs teme-
rāriōs optimē monent. Talis enim est hominum nātūra,
et quidem māximē puerōrum. Nōn sōlum dēlectandī
causā, vērum etiam monendī causā nārrātur fābula dē 135
filiō Daedalī, nam quod illī puerō accidit, idem omnī
puerō accidere poterit, nisi patrī suō pāret. Nōlī Īcarum
imitārī, mī Quīnte! Semper cautus estō! Vērum haud
necessē est tē ā mē monērī post id quod herī tibi accidit.
Certē ille cāsus tuus melius tē monet quam ūlla fābula!” 140

Hīs verbīs puerō monitō, Syra tandem nārrandī fi-
nem facit. Neque Quīntus eam abeuntem revocat, sed
in lectō recumbit oculōsque claudit. Mox puer in som-
nīs sibi vidētūr ālīs örnātus trāns montēs et flūmina
volāre. 145

GRAMMATICA LATINA

Gerundium

Hōrā in nārrandō cōnsūmptā, Syra plūs temporis ad nārrandum nōn habet et finem facit nārrandi.

- 150 'Nārrandum' est gerundium; quod pōnitur in locō īfinītū et sīc déclinātur: accūsātūvus -ndum, genetūvus -ndī, ablātūvus (et datūvus) -ndō.

Exempla:

Ovidius, semper parātus ad amandūm, librum dē amandō

- 155 scripsit, qui appellātur 'Ars amandī.'

Magister, qui artem docendī scit, parātus est ad docendum.

Magister ipse discit aliōs docendō.

Industriī estōte in scribendō, discipuli! Tempus scribendi est. Estisne parātī ad scribendum?

- 160 Iam tempus dormiendī est, sed Quintus nōn est fessus audiendō neque parātus ad dormiendum.

Scribere scribendō, dīcendō dicere discēs.

nārrandum
nārrandī
nārrandō
-ndum -ndī -ndō

[1] amā|re
ama|nd|um
ama|nd|i
ama|nd|ō
[2] docē|re
doce|nd|um
doce|nd|i
doce|nd|ō
[3] scrib|ere
scrib|end|um
scrib|end|i
scrib|end|ō
[4] dormi|re
dormi|end|um
dormi|end|i
dormi|end|ō
dīcere = loquī

PENSVM A

Nāvēs necessāriae sunt ad nāvig-. Iūlia dēlectātur in hortō ambul- et flōrēs carp-. Mēdus cōnsilium fugi- excōgitāvit; Lȳdia eum iūvit in fugi-. Paulum satis est ad beātē vīv-.

Verba: iungere -isse -um; figere -isse -um; mergere -isse -um; ūrere -isse -um; movēre -isse -um; capere -isse -um; invenīre -isse -um; cōsīdere -isse; iuvāre -isse; accidere -isse.

Vocabula nova:

fuga
cōnsilium
carcer
orbis
nātūra
ars
opus
penna
ignis
lacertus
libertās
multitūdō
paenīnsula
cāsus
celer
reliquus
audāx
liber
studiōsus
ingēns
infīmus
summus
cautus

PENSVM B

Daedalus exitum labyrinthī — [= reperiē] nōn poterat nec — [= ullus homō] eum in fugiendō — poterat. — igitur aliae viae clausae erant, vir — [= audēns] per āera — cōnstituit. — patris filium dēlectāvit. Tum Daedalus ālās cōfēcit ex — quās cērā iūnxit et in lacertīs —. Postquam hoc — perfēcit, Daedalus filium suum — volandī docuit: "— mē! Movē ālās — — hōc modō! Ars volandī — [= nōn] difficilis est. Sed antequam hinc —, hoc tē moneō: nōlī volāre in — āera prope

temerārius
propinquus
persequī
cōsequī
cōfiscere
cōnsūmēre
invenire
effugere
iuvāre
excōgitāre
imitāri
ēvolāre
perficere
mollire
figere
levāre
ūrere
suspicere
dēspicere
accidere
quatere
aberrāre
revocāre
vidērī
estō
quisquam
sūrsum
deorsum
haud
paene
quidem
tamquam
quoniām
vērum
sīn
trāns
gerundium

mare nec in — āere prope sōlem. Iam sequere mē! — nos-trum relinquimus, — sumus!”

Īcarus in summum caelum ascendēns nōn sōlum Grae-ciam, — [= sed] etiam Asiam ac — [= prope] tōtum — terrārum dēspiciēbat. Tum vērō id quod pater timuerat — [= factum est]: — sōlis propinquī cēram — atque pennās —.

Ecce fābula mīrābilis dē puerō — quī — quaerēns mortem invēnit.

PENSVM C

Quis Daedalum in labyrinthum inclūdī iussit?
Quōmodo Daedalus effugere cōnstituit?
Cūr hominēs volāre nōn possunt?
Ex quibus rēbus Daedalus ālās cōnfēcit?
Cūr ālae Īcarum sustinēre nōn poterant?
Quid pater et filius volantēs vīdērunt?
Estne Peloponnēsus magna īnsula?
Quārē Īcarus in summum caelum ascēdit?
Quid tum puerō accidit?
Ubi corpus puerī inventum est?
Num haec fābula dēlectandī causā modo nārrātur?